

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

KING-SMITH, DICK

Sofia în sa / Dick King-Smith; il.: Hannah Shaw;

trad. din lb. engleză: Cristina Nan, -

București: Nemira Publishing House, 2021

ISBN 978-606-43-1024-8

I. Shaw, Hannah (il.)

II. Nan, Cristina (trad.)

821.111

Dick King-Smith

SOPHIE IN THE SADDLE

Text © 1993 Fox Busters Ltd

Ilustrații © 2015 Hannah Shaw

Publicat cu acordul

Walker Books Limited, London SE11 5HJ

Toate drepturile rezervate.

Orice reproducere, totală sau parțială,
a acestei lucrări, închirierea acestei cărți
fără acordul scris al editorului, sunt strict interzise
și se pedepsesc conform Legii dreptului de autor.

© Nemira, 2021

Tiparul este executat de tipografia

ART GROUP PUBLISHING

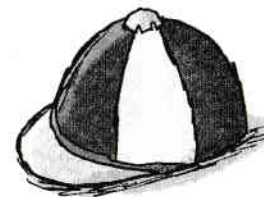
Redactor: Maria TĂNĂȘESCU

Tehnoredactor: Alexandru CSUKOR

Lector: Irina CERCHIA

ISBN 978-606-43-1024-8

Sofia în sa

DICK KING-SMITH

Ilustrații de Hannah Shaw

Traducere din limba engleză de Cristina Nan

nemí

Cuprins

Murdăreț

5

Foarte curajoasă

17

O surpriză de proporții

35

Albinuța

51

Salvarea

65

Ziua scrisorilor

77

Murdăreț

Ziua de naștere a Sofiei era pe douăzeci și cinci decembrie. Sofia era mândră de asta. Cu mult timp în urmă, pe când avea doar patru ani, le spusese fratilor ei gemeni, Matei și Marc:

— Pun pariu că sunt singura fată care s-a născut în ziua de Crăciun.

— Ba evident că nu ești, au contrazis-o ei.

— Dar cine s-a mai născut atunci? i-a întrebat Sofia. Haide, spuneți-mi!

Gemenii s-au uitat unul la altul.

— Știu eu! a zis Matei.

— Știu ce vrei să spui! l-a întrerupt Marc.

— Iisus! au strigat ei într-un glas.

Sofia s-a uitat la ei cu dispreț.

— Ciudat! a zis ea.

S-a dus să-i întrebe pe mama și pe tata, dar aceștia i-au spus că în fiecare zi a anului, inclusiv de Crăciun, se nasc mii de bebeluși.

— Așa că trebuie să existe o grămadă de fete născute în aceeași zi cu tine, i-a explicat mama.

— Pun pariu că voi fi singura doamnă fermier, a spus Sofia.

— Ei bine, doamne fermier s-ar putea să fie mai puține, a intervenit tata, dar presupun că mai sunt câteva care îți împărtășesc ambiția.

— Ce e aceea ambiție?

— Ceva ce ești hotărâtă să faci.

Deși mică, Sofia era foarte hotărâtă și nu avea de gând să piardă această confruntare.

— Sunt convinsă că sunt singura fată din lume care s-a născut în ziua de Crăciun, care o să fie o doamnă fermier și care o să aibă o vacă pe nume Florica, două găini pe nume Aprilie și Mai, un ponei pe nume Sforăilă și un porc numit Pojar, a insistat ea.

— Aici s-ar putea să ai dreptate, au răspuns părinții.

Toate acestea se întâmplau cu doi ani în urmă. Acum, Sofia avea șase ani, iar gemenii, opt – Matei era, ca întotdeauna, cu zece minute mai mare decât Marc.

Sofia era la fel de hotărâtă ca întotdeauna ca într-o bună zi să devină fermier.

Respectiv pentru economii ei.
 Făcea economii de doi ani. Pe o laterală a pușculiței ei stătea lipit un bilețel. Inițial, pe acesta scria:

Buni pentru fermă.
 vă mulțumesc!
 Sofia

Dar de când mergea la școală, știa să scrie mai bine, așa că acum spunea:

Odată avusese zece lire și douăzeci de penny în pușculiță, dar din ei Sofia

cheltuisese trei lire pe o zgardă și o lesă pentru animalele ei de companie. Printre ele se numărau o pisică neagră, pe nume Băiețică, un iepure alb, pe care-l chema Bino și un câțel care deocamdată nu avea nume. La drept vorbind, câțelul era al întregii familii, dar Sofia îl considera deja al ei.

Intrase în casa lor fix de ziua ei de naștere, cu ocazia celui de-al șaselea Crăciun din viața ei.

De fapt, Sofia folosise ultima dată zgarda și lesa pentru Bino, astfel încât iepurele să poată face exerciții pe gazon, cu capătul lesei petrecut pe după un țărnuș în jurul căruia acesta se învârtea și păștea.

— Câțelulșul poate primi acum zgarda și lesa iepurelui, nu-i așa? a propus mama Sofiei în seara aceea.

— Nu, a răspuns Sofia.

— Bino nu are nevoie de ele, a intervenit tata. Iarna stă în cușca lui călduroasă. Iar vara poți să îl legi cu puțină sfoară.

— Nu, s-a opus Sofia.

— De ce nu, au întrebat-o ei.

— Pentru că le-am cumpărat din banii pentru fermă. Sunt ale mele. Pe când, așa cum ați spus, cățelușul este al nostru, al tuturor. Așa că o să vă vând zgarda și lesa. Puteți să mi le plătiți.

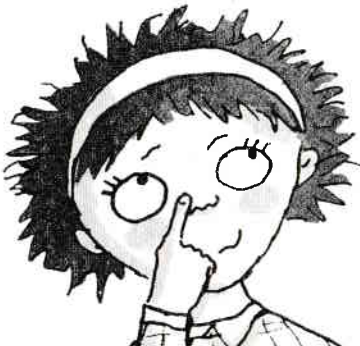
— Nu eu, a zis Marc.

— Nici eu, a sărit Matei.

— Cât vrei pe ele? s-a interesat tatăl Sofiei.

Fetița și-a frecat vârful nasului, semn clar că se medita profund.

— Pentru voi, trei lire și cincizeci de penny, le-a propus ea.

— Dar tu cu cât le-ai cumpărat? a iscodit-o mama.

Sofiei nu-i plăcea să mintă.

— Cu trei lire, i-a răspuns ea.

— Și ne ceri mai mult decât atunci când erau noi!

— Puteți să acceptați sau nu, a zis Sofia.

Tata a scos pipa din gură și a fluierat admirativ.

— O adevărată negociatoare! a exclamat el. Parcă te și văd la piață. O să conduci o afacere de minune!

— Ba nu, l-a contrazis Sofia. O să conduc un Land Rover.

S-a așezat pe podea, lângă pomul de Crăciun, cu noul cățeluș în brațe. Era un terier micuț, cu excepția unei pete negre pe ochiul drept.

— Tu nu ai primit încă un nume, dragul meu, i s-a adresat ea.

— I-am putea spune Pirat, a propus tata.

— De ce?

— Fiindcă are o pată neagră peste un ochi.

— Sau doar Pată? a propus mama Sofiei.

— Să-i zicem Marc, a spus Matei.

— Sau Matei, a zis Marc și amândoi au chicotit.

— Știți voi ce sunteți, i-a întrerupt Sofia.

— Da, au răspuns ei, căci știau foarte bine ce le striga Sofia când era supărată. Suntem nesuferiți, proști și măgari! au fredonat ei, tăvălindu-se de râs.

— Sunteți niște *ingoranți!*

le-a zis Sofia.

— Vrei să spui „ignoranți“, au corectat-o ei.

— Și asta, a subliniat Sofia.

A lăsat cățelul jos și a plecat, târându-și picioarele, cu umeri gârboviți, întruchipare a dezaprobării.

— Haide, Sofia! i-a zis mama. Alege tu numele.

— La urma urmei, ție ți-a plăcut cel mai mult acest cățel, a spus tata. Mi-a povestit tatăl lui Andrei.

Prietenul Sofiei, pe nume Andrei, era fiul unui fermier, iar terierul lor, Lucy, era mama cățelușului fără nume.

Sofia s-a întors din drum.